USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. H.,** proti žalovanému: **Krajský soud v Ostravě,** se sídlem Havlíčkovo nábřeží 1835/34, Ostrava, proti usnesení žalovaného ze dne 13. 8. 2018, č. j. 25 A 82/2018 - 9, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 10. 2018, č. j. 25 A 112/2018 – 10,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil u Krajského soudu v Ostravě žalobou proti usnesení tohoto soudu ze dne 13. 8. 2018, č. j. 25 A 82/2018 - 9. Krajský soud usnesením ze dne 22. 10. 2018, č. j. 25 A 112/2018 – 10, tuto žalobu odmítl s odůvodněním, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno jakožto rozhodnutí soudu v soudním řízení správním. Správní žaloba podle § 65 s. ř. s. není přípustná, směřuje-li proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví.

[2] Stěžovatel podal proti posledně uvedenému usnesení kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud opakovaně vyhodnotil okolnosti, za nichž stěžovatel podává u soudů návrhy na zahájení řízení, jako projev svévolného a účelového uplatňování práva (srov. k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012 - 11, všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel svá „práva“ uplatňuje zjevně šikanózním způsobem a znevažující formou a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu (srov. k tomu obdobně rozsudek ze dne 7. 6. 2012, č. j. 2 As 82/2012 - 13). Z evidence zdejšího soudu je patrné, že množství stěžovatelem vedených sporů se v průběhu času rapidně zvyšuje. Pouhá skutečnost, že stěžovatel vede takové množství sporů, přirozeně sama o sobě neznamená, že by jeho žádostem nebo jiným podáním nemělo být vyhověno.

Rozhodující je však sériovost a stereotypnost stěžovatelem vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů.

[4] Nejvyšší správní soud nevyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti, protože při předběžném posouzení zjistil, že v posuzovaném případě je stěžovatel opět veden snahou vést „spor pro spor“. Vznesené námitky *prima facie* nemohou být důvodné – stěžovatel napadá u jednoho krajského soudu jiné jeho rozhodnutí, případně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které ani žalobou napadeno být logicky nemůže, přičemž tyto své úkony dále řetězí – a kasační stížnost proti odmítavému usnesení Krajského soudu v Ostravě je tak zcela zjevně bez naděje na úspěch. Nejvyšší správní soud v souladu se zásadou hospodárnosti řízení nepřistoupil k provedení standardních procesních úkonů, tj. nevyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti a k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Zdejšímu soudu je totiž z úřední činnosti známo (srov. např. věci vedené pod sp. zn. 7 As 176/2012 či sp. zn. 2 As 245/2015), že shora uvedené výzvy vůči stěžovateli neplní svůj účel a nevedou k řádné procesní přípravě řízení. Tyto výzvy naopak rozehrávají písemný „ping pong“ mezi stěžovatelem a zdejším soudem, který prodlužuje řízení o kasační stížnosti o několik týdnů až měsíců. Stěžovatel zpravidla požádá o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však tyto žádosti zamítne, neboť shledá kasační stížnost zjevně bezúspěšnou. Výsledkem řízení pak obvykle bývá jeho zastavení pro nezaplacení soudního poplatku (viz např. usnesení ze dne 4. 11. 2015, č. j. 2 As 223/2015 - 43 či ze dne 8. 10. 2015, č. j. 3 As 185/2015 - 40, která byla stěžovateli doručena a jejichž obsah je mu proto znám).

[5] Nejvyšší správní soud nepochybuje, že tento bezúčelný a zcela neefektivní postup by se opakoval i v nynější věci. Jako v jiných obdobných věcech (srov. např. usnesení ze dne 30. 11. 2015, č. j. 6 As 262/2015 – 7) proto i tuto kasační stížnost Nejvyšší správní soud *a limine* odmítá pro vady podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s., s odkazem na odůvodnění, jehož se stěžovateli již bezpočtukrát dostalo, např. právě v posledně citovaném usnesení č. j. 6 As 262/2015 - 7.

[6] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 21. listopadu 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu